

آتش اعتراضات بر علیه دیکتاتوری اسلامی در سراسر مصر شعله ور شد

۸ دسامبر ۲۰۱۲

یوهانس اشتون

اعتراضات توده‌ای علیه حکومت اسلام‌گرا اخوان المسلمین و چنگ اندازی محمد مرسی رئیس‌جمهور تحت حمایت آمریکا به قدرت مستبدانه، روز گذشته در سراسر مصر شعله ور شد.

صدها هزار نفر از کارگران و جوانان با زیر پا گذاشتن فرمان ممنوعیت تظاهرات در پایتخت مصر، قاهره، در اطراف کاخ ریاست جمهوری دست به تظاهرات زدند. تظاهر کنندگان به سیم خاردارها و موانع بتنی که توسط ارتش در خیابان‌های منتهی به کاخ نصب شده بود حمله ور شدند و این موانع را در هم شکستند. آنها شعار می‌دادند: "ارتش بزدل، ارتش بزدل، شده‌ای دست راست اخوان المسلمین"، "سرنگون باد حاکمیت نظامیان!"، "سرنگون باد محمد مرسی!".

با خنثی نمودن تلاش مرسی، مبنی بر سرکوبی ادامه تظاهرات در اطراف کاخ، تظاهر کننده گان از صفوف سربازان و تانک‌ها مستقر در اطراف کاخ گذشتند. آنها با محاصره کاخ شعار می‌دادند: "انقلاب باز گشت!". معترضین با بالا رفتن بر روی تانک‌ها و شعار نویسی بر روی خودروهای زرهی، در اذهان صحنه‌هایی را زنده کردند که یاد آور روزهای اولیه انقلاب مصر و خیزش طبقه‌ی کارگر بر علیه رئیس‌جمهور حسنی مبارک بودند.

صدها نفر از معترضان ضمن راهپیمایی به دادگاه هلیو پولیس، خواستار آزادی کارگران و جوانان زندانی شدند که چهار شب شب توسط شبه نظامیان اسلام‌گرا اخوان المسلمین دستگیر و با همکاری و تباری پلیس مورد ضرب و جرح قرار گرفته بودند.

همزمان با شدت گیری اعتراضات در هلیو پولیس، صدها هزار نفر در میدان التحریر، این مرکز نمادین انقلاب مصر، گرد آمدند و با ایجاد بن‌بست، حرکت وسایل نقلیه را مسدود و با پرتابی سنگر در راه‌های ورودی میدان، به سر دادن شعار علیه مرسی و اخوان المسلمین پرداختند. در تمام شهرها و مناطق بزرگ نیز تظاهرات و اعتراضات در جریان بودند.

در شهر ساحلی اسکندریه، هزاران نفر از مسجد ابراهیم ال قواد به حرکت درآمدند و با طی مسیر جاده ساحلی به سمت سیدی گابر، حومه‌ای که ستاد نظامی منطقه‌ی شمالی مصر در آن قرار دارد، به راهپیمایی پرداختند. در واکنش به سرکوب خشونت بار در قاهره، معترضان شعار می‌دادند: "این رژیم، با کشتار برادران و خواهران ما در مقابل کاخ ریاست جمهوری، مشروعیت خود را از دست داده است". در همان شب بنا بر گزارش سایت عربی ال‌ا‌ه‌رام، صدها معترض خشمگین در اعتراض به کشتار دیگر معترضان توسط "شبه نظامیان مسلح وابسته به اخوان المسلمین"، به مقر استانداری حاکمین اخوان المسلمین یورش بردند.

در زاگازیک، زادگاه مرسی واقع در شرق دلتای نیل، معترضان با گردهمایی در مقابل خانه مرسی و سنگ باران آن، خشم خود را ابراز کردند. نیروهای امنیتی با پرتاب گاز اشک آور سعی در پراکنده کردن آنان داشتند. علاوه بر این تظاهر کننده گان به دفتر حزب عدالت و آزادی، بازوی سیاسی اخوان المسلمین، حمله ور شدند.

در مصر علیا، هزاران نفر در خیابان‌های اسیوت با سر دادن شعار بر علیه مرسی و اخوان المسلمین به اعتراض پرداختند.

اعتراضات در سراسر کشور بر علیه اخوان المسلمین بر تظاهرات طرفداران آن در مسجد الازهر در قاهره، که در آن حدوداً ۵۰۰۰۰ نفر شرکت کردند، به مراتب گسترده تر بود.

واکنش اخوان المسلمین تهدید به تشدید خشونت بود. وب سایت دولتی الاهرام به زبان عربی در جمعه شب گزارش داد که "رئیس جمهور محمد مرسی قصد صدور فرمانی را دارد که نیروهای مسلح را موظف به حفظ امنیت و حفاظت از تأسیسات مهم دولتی می‌کند"، تا زمانی که قانون اساسی به تصویب رسیده و رأی‌گیری انجام گیرد. ماده سوم فرمان جدید مربوط به بازسازی قدرت نظامیان و تشکیل دادگاه‌های نظامی علیه مخالفین می‌باشد.

با فرمانی که قرار است در روزنامه‌های رسمی منتشر شود و یک روز بعد از انتشار عملی شود، مرسی و ارتش مصر با اعلام شرایط اضطراری، در پی دو هفته اعتراضات و اعتصابات، خود را آماده سرکوب گسترده می‌کنند.

با تشدید انفجار خشم توده‌های مصری بر علیه مرسی، طبقه کارگر هر چه بیشتر در حال حرکت به خط مقدم این جنبش است. در شهر صنعتی "محللا کوبرا در دلتای نیل، هزاران نفر از کارگران و جوانان راهپای و رودی به شهر و راه آهن آن را مسدود کردند. بر طبق گزارش رسانه‌ها، معترضان به شورای شهر یورش برده و "استقلال" شهر را از "محدوده دولتی اخوان المسلمین" اعلام کردند. آنها اعلام کردند که با انتخاب یک "شورای انقلابی" اداره امور شهر را به عهده می‌گیرند.

شهر محللا، موطن بزرگترین کارخانه‌های نساجی در خاور میانه، دارای سابقه‌ای طولانی از مبارزه میلیتانت طبقه کارگر است. در سال ۲۰۰۶ یک اعتصاب عمومی توسط کارگران نساجی، موجب موجی از اعتصابات بر علیه اصلاحات نئو لیبرالی و برای افزایش دستمزد و شرایط بهتر زندگی در مصر شد. در ماه آوریل ۲۰۰۸، در پاسخ به افزایش قیمت مواد غذایی، کارگران در محللا دست به قیام زدند و خواهان سرنگونی حسنی مبارک شدند. در سال ۲۰۱۱ کارگران محللا نقش تعیین کننده‌ای در اعتصاب عمومی، که منجر به سرنگونی مبارک در فوریه ۲۰۱۱ شد، بازی کردند.

انفجار مجدد مبارزات توده‌ها یک روز پس از سخنرانی خیره سرانه مرسی در تلویزیون دولتی به وقوع پیوست. این سخنرانی یاد آور سخنرانی‌های مبارک در واپسین دوران حکومتش، قبل از سرنگونی بود. مرسی معترضین را "عامل نفوذی" و کسانی که به "مجازات خود خواهند رسید" توصیف کرد. او همچنین تأکید کرد که احکام ریاست جمهوری ۲۲ نوامبر که او توسط آنها تمام اختیارات مقننه، قضایی، قانون اساسی و اجرایی را قبضه کرد، به قوت خود باقی می‌ماند.

بمانند حمایت از مبارک در طول قیام سال گذشته، واشنگتن از رژیم دست نشانده خود پشتیبانی می‌کند. کاخ سفید با صدور بیانیه‌ای اعلام کرد که "رئیس جمهور باراک اوباما" از فراخوان رئیس جمهور مرسی مبنی بر گفتگو با مخالفین پشتیبانی می‌کند، وی هم چنین تأکید می‌کند که این گونه گفتگوها باید عاری از هر گونه پیش شرط باشند". در ادامه‌ی این بیانیه آمده است: "رئیس جمهور متذکر شد که ایالات متحده از رهبران مخالفین خواسته است که به این گفتگوها بدون طرح پیش شرطی بیوندند".

معترضان، مرسی را به عنوان ابزار امپریالیسم آمریکا به باد تمسخر گرفته‌اند. نشریه گاردین چاپ بریتانیا طی گزارش خود عکس معترضی را چاپ کرد که پلاکاردی به این عنوان در دست داشت: "اوباما سگ عوضی شما دیکتاتور ما است".

محمد البرادعی رهبر جبهه نجات ملی، چتر اصلی اپوزیسیون بورژوازی مصر، متشکل از احزاب مختلف لیبرال و شبه چپ، در مصاحبه‌ای با TV ON از جوانان و کارگران خواست که به اعتراضات خود پایان دهند. او با تأکید بر اهمیت یافتن راهی با توسل به "مجلس قانون گذاری و پارلمان" تا "همه با هم زندگی کنند"، بیان کرد که با تداوم اعتراضات عملی کردن این راه ممکن نیست.

مدت کوتاهی بعد از مصاحبه البرادعی، مکی معاون رئیس جمهوری مصر طی خواندن بیانیه ریاست جمهوری، اعلام کرد که مرسی در حال بررسی امکان به تعویق انداختن همه پرسی قانون اساسی است. پیش نویس این قانون هفته‌ی گذشته توسط مجلس مؤسسان تحت سلطه نیروهای اسلامی ارائه شد.